

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.III.10.628/2013/4.szám

A Kúria a Makra Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Makra Virginia ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Megyei Kormányhivatal Nyugdíjbiztosítási Igazgatósága alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 2.M.106/2013. szám alatt indított és a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. július 8-án kelt 2.M.106/2013/9. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.106/2013/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült illetéket a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes 2006. szeptember 1 óta rokkantsági járadékban részesült. A Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság a 2012. június 14. napján kelt számú határozatával a felperes rokkantsági járadékát 2012. augusztus 1. napjától megszüntette, mert az össz-szervezeti egészségkárosodása 2012. június 1. napjától nem érte el a 80%-os mértéket. A Nyugdíjbiztosítási Jogorvoslati Igazgatóság az igénylő fellebbezése folytán eljárva a 2012. december 19. napján kelt másodfokú határozatával az elsőfokú határozatot az igénylő össz-szervezeti egészségkárosodásának 73%-os mértéke, valamint az NRSZH másodfokú orvosi bizottság véleményén alapuló szakhatósági

állásfoglalás alapján helybenhagyta.

A Pécsi Munkaügyi Bíróság a másodfokú társadalombiztosítási határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte. Megállapította a bíróság, hogy a felperes a rokkantsági járadék megállapításakor a rokkantsági járadékról szóló 83/1987.(XII.27.) MT rendelet (a továbbiakban: MTr.) hatálya alá tartozott, az alól utóbb nem került ki: 25. életéve betöltése előtt munkaképtelenné vált, részére nyugellátást, baleseti nyugellátást nem állapítottak meg. Az MTr. 1. § (1) bekezdése a jogosultságot egyrészt az igénylő meghatározott életkor (25. életév) előtt bekövetkezett teljes munkaképtelenséghez, másrészt más nyugellátásra való jogosultság hiányához köti. E rendelkezés a jogosultsághoz szemben az 1997. évi LXXXI. törvénnyel szabályozott rokkantsághoz kötött nyugellátásokkal többletfeltételként a munkaképesség-csökkenés meghatározott életkor előtti bekövetkeztét kívánja meg. Az orvosi bizottságok által adott szakvélemények az MTr. 1. § (1) bekezdésének munkaképességre vonatkozó feltételét (25. életéve betöltése előtt teljesen munkaképtelenné vált) nem érintették, jogosultságát az állapotjavulás nem befolyásolta, ezért az ellátás megszüntetésére az MTr. 1. § (1) bekezdés első fordulataiban írt feltétel hiánya miatt nem kerülhetett sor.

A jogerős ítélet ellen az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben az ítélet hatályon kívül helyezését, és a felperes keresetének elutasítását kérte az MTr. 1. § megsértésére hivatkozva. Álláspontja szerint a rokkantsági járadék hasonlóan a többi egészségkárosodáson alapuló ellátáshoz, meghatározott egészségkárosodás fennállása esetén folyósítható, a jogszabály tartalmával ellentétes az, hogy a jogosultság az egészségkárosodásban bekövetkezett javulás ellenére fennáll. Az alperesével egyező jogértelmezést az Mfv.K.IV.10.032/2008/4. számú, ellentétes értelmezést az Mfv.III.10.664/2008/5. számú ítélet tartalmaz. Az előbbi ítéletben foglaltaktól való eltérés a jogalkalmazást elbizonytalanította.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében az ítélet hatályában való fenntartását kérte arra hivatkozva, hogy a munkaügyi bíróság jogszabálysértés nélkül, megalapozottan döntött a keresetről.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A perben a Kúriának az MTr. 1. § (1) bekezdésében írt két feltétel azonossága vagy eltérősége értelmezésének kérdésében kellett állást foglalnia. Az MTr. 2008. január 1. napját megelőzően hatályos rendelkezése a rokkantsági járadékra való jogosultságot a teljes

munkaképtelenné vált igénylők számára biztosította. Teljesen munkaképtelennek a korábbi szabályozás - a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) azt a személyt tekintette, aki teljes munkaképtelensége mellett önmaga ellátására nem volt képes és mások gondozására, ápolására szorult [I. csoportú rokkant, Tny. 29. § (1) bekezdés c) pont], illetve azt, aki teljes munkaképtelensége mellett önmaga ellátására képes volt [II. csoportú rokkant, Tny. 29. § (1) bekezdés b) pont].

A 2008. január 1. napjától hatályos MTr. 1. § (1) bekezdésében az egészségkárosodott személyek szociális járadékáról szóló 387/2007.(XII.23.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kr.) 24. § a) pontja a 2008. január 1. napját megelőző hatályos „teljesen munkaképtelenné vált” szövegrész helyébe „a teljesen munkaképtelenné vált, illetve 80%-os vagy azt meghaladó mértékű egészségkárosodást szenvedett” szövegrészt emelte be, mely jelen perben is irányadó. 2008. január 1. napjától kezdődően a munkaképtelenségnek az egészségkárosodásban megnyilvánuló százalékos mértékének a meghatározására jogszabály által nem került sor. A 2008. január 1. napjától hatályos rokkantsági járadékról szóló MTr. 1. § (1) bekezdésének a teljes munkaképtelenségre vonatkozó rendelkezései a 80%-ot vagy az azt meghaladó egészségkárosodási mértékkel azonosítani nem lehet.

Helyesen járt el a munkaügyi bíróság, amikor az MTr. 1. § (1) bekezdésében rögzített feltételeket értelmezve arra a következtetésre jutott, hogy a teljes munkaképtelenség és a 80%-os mértékű egészségkárosodás egymástól független, két különböző, egymással össze nem függő feltételként értelmezhető.

Miután a 2008. január 1. napjától hatályos jogszabályi rendelkezés nem határozta meg a munkaképtelenség egészségkárosodásban megnyilvánuló százalékos mértékét, ezért az MTr. 1. § (1) bekezdésében rögzített, „illetve” kötőszó kizárólag a vagylagosság kifejezésekképpen értelmezhető, figyelemmel a jogszabály szerkesztéséről szóló 61/2009.(XII.14.) IRM rendelet (a továbbiakban: R.) 7. § (3) bekezdésére, valamint a Magyar Értelmező Kéziszótár és a Magyar Színónima Szótár magyarázataira. A fentiekre tekintettel a Kúria arra mutat rá, hogy a 2008. január 1. napjától hatályos MTr. 1. § (1) bekezdésének helyes értelme szerint a rokkantsági járadékra az igénylő nemcsak akkor válhat jogosulttá, amennyiben 80%-os vagy azt meghaladó mértékű egészségkárosodást szenvedett, hanem az egészségkárosodási mértéktől függetlenül abban az esetben is, amennyiben az igénylő teljes munkaképtelensége megállapítható.

A munkaügyi bíróság jogértelmezése megegyezik az Mfv.III.10.664/2008/5. számú, az Mfv.III.10.022/2013/5. számú,

valamint az Mfv.III.10.589/2011/4. számú ítéletben foglaltakkal, amelytől a Kúria eltérni nem kíván.

A fent kifejtettekre tekintettel a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben felhívott jogszabályt nem sértette, ezért azt a Kúria a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A Kúria a felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségének megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a Tny. 81. §-a alapján a magyar állam viseli.

Budapest, 2014. július 2.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelével:
kúriai tisztviselő